

foreslaa Møens Amtstue nedlagt. Jeg ser det affurat paa samme Maade, som vi nylig hørte af den ærede Finantsminister. Det er nemlig Smaafolk, for hvem det væsentlig kommer an paa at faae Beløbene indbetalte nærvæd istedetfor at skulle gjøre en lang Reise. Der er jo saa Meget, som skal afgjøres paa Amtstuen; her ubetales jo ogsaa smaa Beløb til dem, som ere i Amtets Ejeneste. Derfor vilde det være en stor Ubegyelighed for Befolkningen paa Møen, om Thinget gik til at nedlægge Amtstuen, og jeg er overbevist om, at hele Møen vilde blive meget forbauset, om noget Saadant skulde finde Sted. Her er ikke Tale om nogen Fjernbane, som man kan komme med; vi vide godt, hvorledes Forholdene ere, at man saa godt som den halve Vinter ikke kan komme til Bordingborg uden ved extraordinære Foranstaltninger. Jeg vil derfor opfordre Thingets Medlemmer til ikke at nedlægge Møens Amtstue. Hvorledes det gaar med de øvrige, skal jeg ikke omtale, da jeg ikke har Befalkningsstab til dem. Rige saa lidt skal jeg omtale Amtstuerne i deres Almindelighed. Jeg tror, at naar der er Tale om Besparelser, da er det en daarlig Besparelse. Jeg har gjort et Overflag og faaet ud, at det vil koste 10,000 Kr. for Møens Beboere at blive af med deres Skat; det vil altsaa være en Extrastat. Ganske vist kunne de samles om at sende en Mand, men denne skal jo ikke gjøre det gratis; og hvad skal han deponere til Sikkerhed for de Penge, han modtager? Han maa deponere Noget; thi naar han faar et Beløb og saa løber sin Vej, ville de Skatteyndende komme til at betale Skat engang endnu. Denne Ulempe har man vist ikke betænkt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod Forslaget om Nedlæggelse af Møens Amtstue.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg kan saa godt forstaa, at det maa være en mindre behagelig Fornemmelse for de ærede Medlemmer, der ere fra disse smaa Egne. Jeg veed ikke, hvad de Herrer Medlemmer fra Møen, Gbeltoft og Ribe vilde sige, naar de nu istedetfor at miste deres Amtstue mistede denne og desuden deres Amtmand, deres Herredsfoged, deres Lovgivning og Dit og Dat. De vilde da kunne faae at se, hvad det vil sige at blive inorporeret under en ny Lovgivning. Naar der er Tale om Væp, hører man saa lidt, at det jo er ligegyldigt, enten det er den ene eller den anden Domstol; men af Udtalelserne her idag, hvor der dog kun er Tale om en saa ubetydelig Sag som den at affende Penge, vil man kunne slutte sig til, hvad det vil sige at fratage en Befolkning hele dens tidligere Lovgivning. Dette vil jeg bede de Herrer at huske til en anden Gang. Den høitærede Finantsminister er Fremstridsmand, og jeg er ogsaa overbevist om, at den høitærede Krigsminister er Fremstridsmand, thi han anser det for et stort Fremstrid

at faae Kjøbenhavn befæstet baade tilføs og tilands. Om det saa skulde koste 100 Millioner Kr., vilde det være et umaadeligt Fremstrid efter hans Opfattelse. Enhver har Lov til at kalde Sligt et Fremstrid fra sit Standpunkt, og jeg vil heller ikke benegte, at den ærede Finantsminister har været en Fremstridsmand f. Ex. ligeoverfor Fjernbanesager. Spørgsmaalet er imidlertid, om Principet med Rimelighed vil kunne gennemføres, thi det er Principet, der er Tale om, og ikke alene Oprettelsen af en Filial paa Møen, det Princip, om alle Beboere skulde have Lov til at forlange en Amtstue i deres Nærhed. Jeg veed ikke, hvad den ærede Minister og de ærede Medlemmer mene om Samsø; have Beboerne der ikke ogsaa Interesse i at forlange en Amtstue i deres Nærhed? Jeg vil nu slet ikke tale om Læsø og alle de andre mindre Øer. Der er en vis Berettigelse for disse lokale Smaasteder til at pumpe sig ved disse Foranstaltninger, og jeg skal ikke tilbageholde min Mening, at af de tre Amtstuer, som her er Tale om at nedlægge, er aabenbart Møen paa Grund af, at det stilles ved Vand fra Sjælland, mest uheldig stillet; og skulde nogen af dem have en Filial, er Møen utvivlsomt den, der er nærmest. Med Hensyn til de Sammenligninger, som den ærede Minister anstillede med Posten, vil jeg dog sige, at jo mere Post man har, desto bedre kan man undvære sine Amtstuer, det er en umaadelig Fordel at have Posten til sin Dør. Som sagt, alle disse gamle Vaner — Ingen kan bedre tale derom end jeg, der er fra et saadant Sted, — er det meget vanskeligt at lægge af, men naar man først er kommen ind i den nye Tilstand, da er det slet ikke saa forfærdeligt, som det saa ud til, og naar Beboerne i Gbeltoft ikke have haft deres Amtstue i et Par Aar, ville de forbauses over, hvor lidt det har havt at sige. Jeg vil bede de ærede Medlemmer at erindre den Tid, da man nedlagde hveranden Jurisdiktion, afflaffede Birker, lagde Herreder sammen og slog Byer og Herreder sammen, da var der ogsaa Alt og Be, men hvor er der nu den Smerte? Den er forsvunden som Dug for Solen, og senere er der ingen Klager komne. Jeg vil sige, der er megen Berettigelse i at forlange mange Jurisdiktioner staaede istykker, men hvor skal man standse? Naar man holder paa disse tre Steder, hvorfor skal man saa ikke ogsaa have en Filial paa Langeland? Thi det kan ikke negtes, at Langeland i Virkeligheden er værre stillet end Møen, Farvandet er vanskeliggere at besjelle end ved Møen, og Den er større. Hvorfor skal man ikke have en Filial i Viborg Amt, hvorfor ikke i Hjørring Amt? Thi det kan ikke negtes, at de ere lige saa berettigede. Derfor siger jeg, at det efter Stillingen vilde være korrektest, at den ærede Finantsminister kom med en Henstilling, et Forslag, en skitseret Løfte, der gik ud paa, at der kan oprettes saa og saa mange Filialer for en vis lav Sum; men lad os først se det, før